

Bourree

Van alles had ik geprobeerd om muziek te gaan maken: ik wilde drummer worden, maar dat mocht niet van mijn ouders.

Trompet dan? Louis Armstrong klonk geregeld door ons huis.

Ik kocht een gitaar en een lesboek, maar veel meer dan een foto van mijn gitaar, romantisch geposteerd tegen mijn tentje en Puch Skyrider, leverde dat ook niet op.

Om mij heen, een pianospelende broer, vader en moeder, een hobo – spelende zus, een zingende zus; en ik deed niks.

Toen brak 1969 aan, en Jethro Tull speelde Bourree. Zó fluitspelen, zo klassiek en zo jazzy! Zestien was ik, en ik kon geen noot lezen.

Maar in ons gezin pak je zoiets voortvarend aan: Na schooltijd op mijn paars en geel gespoten Puch-met-hoog-stuur naar de Amersfoortse Hema, om bij een kop goulashsoep mijn boterhammen op te eten, dan naar de Amersfoortse muziekschool, fluitles op een gehuurde fluit.

Emiel Biessen heette hij, de man die me les gaf.

Fluitist van het Radio – Filharmonisch, een zonderling, die geen enkel probleem had met mijn langharige, slungelige uiterlijk.

Tussen het spelen door praatte ik veel over Jethro Tull.

Hoe speelde hij zo jazzy?

Emiel deed het voor, en ik deed het na.

Welke microfoon zou je moeten gebruiken?

Jongen, als jij op je eigen longen geen zaal kan volspelen, ben je geen knip voor je neus waard!

En die fluit, dat is een dweil, koop er zelf een, jongen!

Je speelt prachtig! Van wie heb jij les gehad jongeman?

Hij wist dat dit mijn eerste lesjaar was!

Soms kon hij ineens voorstellen om een snelle hap te gaan eten bij Adje Patatje, om daarna weer ernstig de etudes aan te pakken.

Ik verhuisde, kreeg les van anderen.

Een klassieke toekomst lag open, maar ik wilde hobbyfluiters blijven.

Nights in white satin kon ik al lang meefluiten, de wendingen van Jethro Tull zijn me nooit helemaal gelukt, maar hij stond wel aan het begin van mijn muzikleven tot nu toe.

Want na de fluit volgden toch de gitaar, toetsen, de saxofoon, eigen teksten, eigen studiootje.

Jethro Tull is vrijheid op het instrument, is springen van de ene muziekstijl naar de andere, gewoon omdat álle muziek mooi is.

Jethro Tull en Emiel Biessen, bedankt!